

ΣΥΚΑ ΘΕΛΕΙΣ ;

ΤΖΗ πάλαι ποτέ ἐν Σικελίᾳ μικρὸς ἔμπορος, ἀλλ' ἀγαθὸς καὶ ἔντιμος ἄνθρωπος. Μῆτε πλούσιος, μῆτε πτωχός, δὲν εἶχεν οἰκονομικὰς στενοχωρίας καὶ ἦτο δπωσδήποτε εὐτυχής, ἀρκούμενος εἰς ὅ,τι εἶχεν. Ἡμέραν τινὰ δμως παραδόξως ἐδυσφόρησεν ἐπὶ τῇ μετριότητι ταύτῃ καὶ ἐπεθύμησε νὰ γίνῃ πλούσιος. Ἡ ἐπιθυμία του αὐτῇ δὲν ἦτο κοινὸς πόθος καὶ εὐχή, ἀλλὰ δίψα χρυσοῦ ἀκατανίκητος καὶ βαθμηδὸν μετεβλήθη εἰς φύχωσιν καὶ πάθος. Διὰ τοῦτο, μόλις ἔμαθεν ὅτι ὑπῆρχε σπάνις καὶ ζήτησις σύκων εἰς τὴν Ἡλιδα, ἀπεφάσισε νὰ μεταφέρῃ τοιαῦτα ἐκεῖσε πάραυτα πρὸς μεταπώλησιν.

Ἐναύλωσε πλοῖον καὶ ἐφόρτωσεν αὐτὸ ἐκλεκτὰ σύκα, πρὸς προμήθειαν τῶν ὁποίων διέθεσε τὸ πλεῖστον τῶν κεφαλαίων του. Ἐπέβη δὲ καὶ αὐτός, ὅπως φθάσῃ ταχύτερον εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον.

Ὁ καιρὸς ἦτο εὖθις. Αἰθρία ἀπέραντος ἐπεκράτει. Ἐλαφρὸς δ' ἔπνεε ζέφυρος, ἐκολποῦντο τὰ ἱστία καὶ τὸ πλοῖον οὐριοδρόμει.

Ὁ καλὸς μας ἔμπορος ἐκάθησεν εἰς τὴν πρύμνην καὶ ἐρρέμβαζε μακαρίως, ὑπολογίζων τὰ ἔκτακτα καὶ πλούσια κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἐνθουσιῶν εἰς τὴν αἰσίαν ἐχθασιν αὐτῆς.

— Ἄ ! ἐσκέπτετο, αὐτὴν τὴν φορὰν ἀφεύκτως ἡ τύχη μου μεταβάλλεται. Ὁ ἀγαθὸς μου δαίμων ἀπεφάσισε νὰ μὲ κάμῃ τελείως εὐτυχῆ. Αὐτὰ τὰ σύκα θὰ γίνουν εἰς ἐμὲ πηγῆ ἑκτάκτου πλοῦτου. Θὰ τὰ πωλήσω εἰς μεγάλην καὶ πλουσίαν ἀγορὰν καὶ θὰ ὠφεληθῶ τάλαντα ὀλόκληρα. Μὲ τὰ τάλαντα αὐτὰ θ' ἀναπτύξω καὶ θὰ ἐπεκτείνω τὸ ἐμπόριόν μου καὶ θὰ μεταφέρω τὸ κέντρον τῶν ἐργασιῶν μου εἰς Κόρινθον ἢ Ἀθήνας ἢ ἄλλην πλουσίαν, πολυάνθρωπον καὶ μεγάλην πόλιν. Θὰ προμηθευθῶ εἰς ποσότητας μεγάλας πᾶν ὅ,τι ὠραῖον καὶ περιζήτητον ἔχει ὁ κόσμος. Θὰ ἐμπορευώμαι τοὺς ἀρίστους τῶν οἴνων, ἀνθοσμίαν, Φλιάσιον, Χίον, Θάσιον, Λέσβιον, Πράμνειον, Νάξιον, Βιδλίον . . . τυρὸν τῶν Συρακουσῶν, σκόμβρους καὶ ταρίχη τοῦ Ἑλλησπόντου, λιθανωτὸν τῆς Συρίας, ἰσχάδας τῆς Ῥόδου, μήλα τῆς Εὐβοίας, ἀμύγδαλα τῆς Νάξου, λέσθητας τοῦ Ἄργους, τάπητας τῆς Μιλήτου, προσκεφάλαια τῆς Καρχηδόνας καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειάζεται τῷ τρυφηλῷ καὶ ἡδυπαθῆς βίῳ. Θὰ γίνω βαθμηδὸν μυριόπλωτος, θὰ ἔχω τὰς ὠραιότατας τῶν ἐταίρων, περιφήμους ἵππους τῆς Θράκης καὶ ἄρματα πολυτελῆ. Θὰ διαφημισθῶ πανταχοῦ, θ' ἀναδειχθῶ ἐν τιμῇ καὶ δόξῃ καί, μὰ τὸν Ποσειδῶνα, θὰ γίνω καὶ ὁ πρῶτος ἄρχων τῆς πολιτείας . . .

Αἴφνης σφοδρὸς ἠγέρθη ἄνεμος, ὃν ἐπηκολούθησε μανιώδης θύελλα. Ὑπερμεγέθη κύματα ἀνεστάτωσαν τὴν θάλασσαν καὶ τὸ πλοῖον, ὅπερ δὲν εἶχεν ἀπομακρυνθῆ πολὺ τῆς ἀκτῆς, ἐπόδισεν. Ἄλλὰ μεθ' ὅλας τὰς προσπαθείας δὲν ἠδυνήθη νὰ σωθῆ, καταποντισθὲν μεθ' ὅλου τῶν πληρώματος καὶ τοῦ φορτίου του.

Ἐν τούτοις οἱ ναῦται καὶ ὁ ἔμπορος τῶν σύκων, καλοὶ κολυμβηταί, κατῶρθωσαν νὰ διασωθῶσιν εἰς τὴν ξηράν. Τὰ σύκα ὁμῶς ἀπωλέσθησαν ἅπαντα εἰς τὴν λύσσαν τῶν κυμάτων.

Μετά τινα ὥραν ἡ θύελλα ἐκόπασε καὶ ἐπανῆλθε πάλιν ἡ προτέρα εὐδία. Καὶ ἀνέτειλε πάλιν χρυσοῦς ὁ ἥλιος καὶ ὁ οὐρανὸς ἐγένετο αἴθριος καὶ ἡ θάλασσα ἤρεμος, ὡς ὕπνος βρέφους, καὶ θελκτική.

Ἐν τούτοις τὴν γαλανὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς ἐπλήρουν τὰ ἐπιπλέοντα σύκα τοῦ ἀτυχοῦς ναυαγοῦ. Ἐθεάτο δὲ αὐτὰ ὁ δῦσμοιρος μετὰ βαθυτάτης θλίψεως καὶ ἀπογοητεύσεως, διότι τὸ ναυάγιον αὐτὸ κατέστρεφεν οὐ μόνον τὰ γλυκύτατα καὶ λαμπρότατα ὄνειρά του, ἀλλὰ καὶ τὴν μικρὰν περιουσίαν του.

Ἐκάθησεν ἐπὶ τινος πέτρας διὰ νὰ στεγνώσουν τὰ ἐνδύματά του εἰς τὸν ἥλιον μονολογῶν καὶ οἰκτεῖρων τὴν συμφορὰν του. Οἴμοι, πόσον εἶνε φθονερὸν τὸ θεῖον! ἔλεγε στενάζων...

Σιγαλὸς καὶ γλυκύτατος ψίθυρος διέκοψεν αὐτὸν καὶ ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν του. Ἦτο ὁ φλοῖστος ἐλαφροῦ κυματίου, ὅπερ ἐπαιζεν εἰς τὴν ἀμμόδη ἀκτὴν μετὰ τοὺς χάλικας καὶ τὰ φρύγανα.

Ὁ ναυαγὸς ἠτένισε τὴν γαληνιώσαν θάλασσαν καὶ, ἀκούων τὸν φλοῖστον τοῦ κυματίου, ἐνόμισεν, ὅτι τὸν καλεῖ καὶ πάλιν εἰς νέον πλοῦν. Ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ὁμῶς θεᾷ τῶν ἐπιπλεόντων σύκων του ἐστέναξε βαθύτατα καὶ τῇ εἶπε μελαγχολικώτατα:

— Ἀχ! ἔξυρω, τί θέλεις... Σύκα πάλιν θέλεις!

(*Ἀργος, 1910)

ΔΗΜ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

Γυναικεῖες κουβέντες

Ἡ μία.— Ἀχ, Μαρί μου! Τί ἔλεεινὰ ὄντα ποῦ εἶνε αὐτοὶ οἱ ἄνδρες!..

Ἡ ἄλλη.— Ἐχεις δίκη. Δὲν ἀξίζουν τίποτε. Μόνον ἐμεῖς ἡ γυναῖκες εἴμεθα ἀξίες νὰ συγκριθοῦμε μαζί τους...